

Fizan

Ročník 2004

Číslo 3

Takže skončily prázdniny a před námi je nový skautský rok plný činnosti a zábavy. Máme tady také 3. číslo našeho časopisu, které se zabývá především táborem. Myslím, že ten letošní se zase povedl. Snad až na poslední den - nebo spíše večeri? ale o tom na jiné stránce.

Jsem velmi mile potěšen přístupem všech táborníků k plnění svých úkolů a povinností. Víím, že nám to přijde zcela samozřejmé, ale mnoho dětí a někdy dokonce i dospělých se diví, jak zvládneme zařídit si celý tábor sami - od dovezení věcí, stavby tábora (a kamen!), vaření, přípravu programu až zase po bourání a odvezení věcí zpátky.

Díky patří především roverům a starším skautům, kteří přijeli na tábořiště o tři dni dříve, aby připravili to nejnútnejší před příjezdem ostatních. Dík patří i rodičům, kteří pomáhali a navíc přivezli spoustu dobrot. Nejvíce si ale cením jejich aktivní účasti na návštěvním dni, který se díky nim opravdu povedl.

Letošní tábor byl ale přeci jen něčím výjimečný - po 13 letech (!) se ho aktivně neúčastnili Bedlák a Jarín. To ale neznamená, že by se nestarali a nepomáhali. Také jim patří můj velký dík za rady a pomoc. Ale hlavně jsem byl rád, že tam s námi ještě chtěli a mohli být.

Určitě se všichni těšíte, cože vás to v dalším skautském roce čeká. Nechte se překvapit, ale hlavně si dobře přečtěte stránky věnované plánovaným výpravám a novému bodování, které rozhodne, kdo pojedje tábor.

Hodně úspěchů a úsměv na tváři.

-Riki-

Připomínáme, že každý se může
zapojit do tvorby tohoto časopisu.
Stále očekáváme vaše fotky, obrázky,
texty i jiné příspěvky.

Uvítáme další náměty na vylepšení!

Táborové body

Táborové body jsou pro náš oddíl novinkou. A co to vlastně je a k čemu mají sloužit? Táborové body jsou zavedeny k ohodnocení vás všech během celého roku za různé činnosti, budete je sbírat a pokud nepřekročíte danou hranici (u nás 27 bodů), pak se nemůžete zúčastnit tábora. Víte, že tábor je jednak za odměnu a jednak je vyvrcholením celého skautského roku, kde využijeme všechno, co jsme se během roku naučili. Takže ten, kdo se nesnaží do oddílů chodit nebo se nechce učit novým věcem, by tam jet neměl. Tomu mají zamezit právě táborové body.

Ale žádný strach! Pokud budete jen trošičku pilní, tak to všichni zvládnete bez problémů.

-Riki-

Skauti a skautky:

- ✍ účast na akcích 100% - 4 body (za měsíc)
- ✍ účast na akcích 70% - 2 b. (za měsíc)
- ✍ bodování za měsíc 2 b. (na 1. místo)
- ✍ služba, výpomoc nebo výrobek pro oddíl 2 b.
- ✍ příspěvek do časopisu 2 b. (min. A5)
- ✍ splnění odborky nebo 5 bodů ve stezce 2 b.
- ✍ umístění na závodech (skautských) a olympiádách (školních) 2 b.
- ✍ zápis z výpravy (akce) 1 b.
- ✍ dosáhne výrazného zlepšení ve škole (chování, známky, píle) 2 b.

Vlčata a světlušky:

- ✍ účast na akcích 100% - 4 body (za měsíc)
- ✍ účast na akcích 70% - 2 b. (za měsíc)
- ✍ bodování za měsíc 2 b. (1. místo)
- ✍ služba, výpomoc nebo výrobek pro oddíl 2 b.
- ✍ příspěvek do časopisu 3 b. (min. A5)
- ✍ splnění odborky, NZ nebo 5 bodů ve stezce 2 b.
- ✍ umístění na závodech (skautských) a olympiádách (školních) 2 b.
- ✍ zápis z výpravy (akce) 1 b.
- ✍ dosáhne výrazného zlepšení ve škole (chování, známky, píle) 2 b.

Kdo získá 27 bodů, jede na tábor.

Body můžete získávat až do poloviny června.

Vedení může v polovině ledna a v polovině června rozdělit za snahu a píli vždy po 7 bodech.

Zápis z tábora 2004 - výňatek

Sobota 3. 7., den 1.

Tak, milí Jižané, rok se zase s rokem sešel a pro nás v jeden teplý, slunečný červencový den začal již 14. tábor v historii našeho oddílu.

Od loňského roku se událo několik významných změn ve vedení oddílu. Dlouholetý vůdce Jarín postoupil své místo svému dřívějšímu zástupci Rikimu a spolu s Bedlákem se víceméně odebral „do důchodu“. Táborovým účetním je letos Pět'a a zdravotníkem Míra. Většinu účastníků i se zavazadly přivezli na místo rodiče, výjimku tvořilo sedm starších členů oddílu Kuklič, Pět'a, Chlupáč, Míra, Kája, Mimoň a já kteří jsme byli na Kosím potoce už od čtvrtka a kteří jsme mezitím oplachtili kuchyň, postavili kamna a vykopali latriny a odpadovku. Tento první den jsme jako vždy strávili stavbou stanů, přenášením materiálu a podobnými pracemi.

Pondělí 5. 7., den 3.

Dnešek je prvním táborovým dnem se všim všudy, všichni se znovu shledáváme se svou oblíbenou rozcvičkou, zamilovanou prohlídkou stanů a samozřejmě nástupem a denním rozkazem. Během dne jsme sehnali a postavili stožár a večer začala letošní celotáborová hra na motivy románu Joanne Kathleen Rowlingové Harry Potter a Kámen mudrců. Z osazenstva tábora se stali žáci a profesori tří bradavických kolejí, které se budou po příští tři týdny snažit získat školní pohár. Za tím účelem si všichni přivezli černé kouzelnické hábity. Dnes také přiletěli na náš ostrov uprostřed lesů draci v podobě různě poschovávaných malých papírových kartiček, které všichni účastníci tábora začali ve svém volném čase lovit. Ode dneška se také na nástěnce objevují bodované hlavolamy pro všechny věkové kategorie.

Pondělí 12. 7., den 10.

Dopoledne jsme opět strávili sháněním dřeva a začali jsme i s vázáním mostu přes Kosí potok, který má být letos bez jediného hřebíčku. Odpoledne se tábor rozdělil na dvě skupiny starší a mladší a zatímco mladší začali hrát osvědčenou hru „na Urkany“ s naším hostem Rejnokem coby jediným Urkanem, starší vyrazili na kolech přepadnout 29. oddíl Hiawatha, tábořící v lesích kdesi u Bezdruzic. Jelikož jsem po následující dva dny byl účastníkem tohoto přepadu spojeného s návštěvou, vím toho o dění v táboře pramálo, a tak se alespoň trochu rozepíšu o průběhu akce po starší:

Vyrazili jsme kolem druhé hodiny s asi 25 km před sebou a s pouze přibližnou znalostí polohy nepřítelů, a tak než jsme se zakempili, táhlo už na šestou. Podvečerní průzkum ukázal, že tábor 29. odd. Hiawatha je asi 2 km před námi po proudu Úterského potoka a je velmi těžko infiltrovatelný, nicméně naše cíle zůstaly nezměněny. Po průzkumu jsme se najedli a kolem půl desáté jsme ulehli ke krátkému odpočinku.

V 01:⁰⁰ vstáváme a vyrážíme do akce. Po delším bloudění tábor kolem půl čtvrté ráno infiltrujeme. Nerušeně v něm operujeme až do prozrazení při střídání hlídek (!?) ve čtyři, pak mizíme s kofistními ponožkami a kanystrem pitné vody k našemu ležení. Brzy nato ráno se vracíme za Hiawathou na návštěvu a jdeme s nimi na celodenní exkurzi do lesa.

Kolem páté vyjíždíme na kolech k domovu, načež já asi na třetím kilometru trasy trhám řetěz. Zde cítím nutnost zmínit výkon a trpělivost Káji, Mimoně, Míry a Péti, kteří mě celých zbývajících 20 km do tábora dotáhli a doprovodili, a rovněž obětavost Kukličovu, který se později vrátil na místo nehody a přivezl odtamtud cyklistické brýle, které jsem tam zapomněl.

Domů do tábora jsme dorazili poměrně vyčerpaní kolem osmé hodiny večer.

Čtvrtek 22. 7., den 20.

Tak už je to zase skoro za námi: tři týdny utekly jako voda a dnešek byl posledním táborovým dnem. Jako takový byl celý vyhrazen všem hrám, které jsme si do té doby letos ještě nestihli zahrát. Dopoledne se na střídačku hrál volejbal a lakros a odpoledne jsme měli netradiční „boj o svačinu“, hlídanou dvěma zuřivými kuchaři. Po svačině přišly na řadu vláčky ekonomicko-běhací hra, velmi zábavná a velmi složitá.

Nakonec přišel večer. Po posledním nástupu a sejmutí vlajky jsme se vydali na Poradní skálu, abychom zapsali do našeho táborového lejstra a zavzpomínali na ty, kteří už s námi na táboře nejsou.

Když jsme se vrátili ze Skály, zbýval nám už jen závěrečný táborový oheň. Šestihranná devítistupňová pagoda, vysoká asi jako průměrné vlče, která se stěžla do ohniště a z níž plameny šlehalo až do výšky pěti metrů, byla pravděpodobně největším ohněm, jaký jsme kdy na táboře měli. Z mnoha výsledků snahy mnoha lidí, které byly v její záři vyhlášeny, uvedu jen, že celotáborovou etapovou hru na motivy Harryho Pottera vyhrála kolej Veselrád pod vedením Mimoně a že bodování stanů jsme již potřetí v řadě vyhráli já s Mimoněm, a to i přes jednodenní absenci.

Pozdě večer se ještě konal oheň Tří orlích per, u něž byl bratr Mimoň slavnostně přijat mezi orlí skauty.

-Fredy-

Letošní táborová hra nesla jméno slavného čaroděje a mága Harryho Pottera a začala příjezdem nových studentů do Bradavic.

Ti byli brzy po příjezdu do Bradavické školy čar a kouzel slavnostně rozděleni kouzelným kloboukem do kolejí, za jejichž čest a slávu statečně bojovali celý kouzelnický školní rok. Při častém klání mezi kolejemi i jednotlivci dostal každý příležitost ukázat, jak zdatným čarodějem je a co si zapamatoval ze školních lavic. Pochopitelně každý vynikal v něčem jiném. Někdo si dobře pamatoval zaklínadla, jiný se nejlépe vyznal ve sběru kouzelných bylin, další uměl vařit lektvary atd. Profesorský sbor vždy pečlivě zhodnotil výkony studentů a po zásluze je bodově ohodnotil.

Mladým studentům šlo učení od ruky, z čehož měl ředitel školy Albus Brumbál velkou radost a tak uspořádal Famfrpálový turnaj, neboť tento sport je mezi studenty velice oblíbený. Vlastnímu zápasu předcházela příprava košťat. Někteří studenti pocházely ze zámožnějších rodin a tak se na hřišti objevilo i několik nejmodernějších košťat NIMBUS 2000. Ale i ostatní svá starší košťata na zápas pečlivě připravili jak po technické tak po vizuální stránce, takže vypadala jako nová. Tak a hurá na hřiště.

Famfrpál je docela ostrá kolektivní hra při níž jde mnohdy o zdraví ba i o život. Hráči létají na košťatech a přihrávají si camrál, který se snaží prohodit jednou ze tří obručí. Když se jim to povede, získají pro své družstvo 10 bodů. Na hřišti je ještě jeden hráč z každého družstva, který se snaží polapit zlatonku. Ta je ale velmi rychlá a tak to není vůbec snadné. Když se to však chytači povede, pro své družstvo 150 bodů a ukončí tím zápas. Pokud není chycena do 20 minut zápas končí taktéž. Všem hráčům stěžují situaci potlouky, které mohou shodit hráče z koštěte a vyřadit jej na minutu ze hry. Ze zápasů byli všichni studenti nadšeni zejména pak vítězové turnaje, kteří získali pro svoji kolej největší bodovou prémii.

Pár dní po zápasu byli studenti povoláni k těžkému úkolu. Měli sehnat jednorozce žijící v tajemném lese do bezpečí a zachránit je tak před čímsi, co je žralo. Jenže mladé kouzelníky ohrožovali vlkodlaci. Kouzelníci se nedali a nejednoho vlkodlaka usmrtili. Aby přišli na kloub záhadě kdo zabíjí jednorozce, museli se do tajemného lesa vydat v noci. Hagrid je posílal do lesa po dvojicích. Na konci dlouhé cesty uzřeli Voldemorta, jak se živí krví jednorozce. Voldemort se zalekl nezvaných návštěvníků a zmizel ve tmě. Studenti se na tomto místě podepsali na důkaz toho, že překonali strach a vyřešili záhadu úmrtí jednorozců.

Teď již měli studenti jistotu, že za vším zlem, které se v poslední době dělo, stojí obávaný lord Voldemort. Rozhodli se, že mu musí zabránit v získání Kamene mudrců. Jenže v cestě jim stálo několik překážek: chytání klíče, kouzelnické šachy, potápění misky a další. Voldemort měl náskok a tak nesměli otálet.

V úplném závěru se čarodějové v noci dostali do Tajemné komnaty, kde bylo zrcadlo z Erysedu poslední překážka v cestě za Kamenem mudrců. Jeden vyvolený (Harry Potter) získal kámen mudrců. V tom se na skále objevil prof. Quirel a rozmlouval s dole stojícím Pottrem a s jakýmsi tajemným hlasem. Tajemný hlas projevil zájem promluvit si s Harrym sám. Quirel se otočil zády, sundal si turban a na Pottera vykoukl Voldemort, kterému zlověstně svítili oči. Po chvíli hovoru mu došla trpělivost a rozkázal Quirelovi: „Zab ho!“ Quirel letěl tmou a vrhl se na překvapeného Pottera. „Ááááááá, to pálí, co to je?“ zařval Quirel jen co se ho dotkl a byl mrtev. Tak skončil soubor s Voldemortem, hledání Tajemné komnaty a školní rok v Bradavicích.

Jak se to povedlo

Je poslední večer tábora 27. oddílu Jižní kříž v roce 2004. Po celodenní dřině usedají jeho členové vysílení a hladoví k ohni s vidinou dobré a vydatné večeře. Buřty. Cibule. Chleba. Hořčice. Kečup. Malý ohýnek nestačí olizovat svými chabými plaménky tu lavinu nakrojených špekáčků a každý se již těší, až se do správně opečené (vid' Fredy) uzeniny zakousne. Vtipy létají vzduchem, Kuklič snědl již kilo cibule (chudák). I já se s chutí pustím do jednoho buřtíka. Ten první je syrový vůbec jsem se nedostal k ohni! Zvládnou ještě jeden, tentokrát již tepelně upravený.

Pomalou se šerí, je večerka. „Riki, Riki“ ,volá na mě dívčí osazenstvo stanu, „Evě je špatně“! Volám našeho táborového bylinkáře, léčitele a šamana Míru a společně radíme otevřít stan a čekat až „to“ přijde.

Konečně uléháme starší pod Kájovo plachtu, mladší ve stanech, Lasička pod zálesácký přístřešek vyrobený z kol a podlážek, já s Aničkou spoléháme na narychlo vybudovanou křehkou stříšku, Miki zase ne tři kusy oblečení, které si umě připevnil nad sebe. Již usínám, když slyším hlasy, rychlé kroky a známý zvuk dávení. No, tak to má za sebou. Ještě mi to Kačka přijde potvrdit „Eva zvracela“.

Nemohu usnout, zdáli se blíží ohromná bouřka. Jedinečná, nádherná ale taky nebezpečná. Kontroluji stany a náš chatrný přístřešek a doufám, že se nám to běsnění žvlů vyhne. Zvedá se vítr, intervaly mezi bleskem a hromem se zkracují, bouřka se blíží. Je to úžasné divadlo. Začíná pršet, nejdřív jen tak na zkoušku, ale potom padají k zemi úplné proudy vody. Házím Mikiho pod plachtu, kde není již volné místočko, ale oni se tam kluci již nějak srovnají.

Zjišťuji nepříjemnou věc kapky se tříští o smrky, pod kterými ležíme, na ještě menší kapičky a ty pak odnáší vítr, takže letí vodorovně se zemí. Naše spacáky začínají nepříjemně vlhnout, spíše se ale stávají mokřými. Blesky brázdí oblohu jeden za druhým. Je to smršť! Uvědomuji si, že ležíme nedaleko od smrku, který byl asi před dvěma roky rozštípnut bleskem ve dvě. Snažím se zůstat klidný a doufám, že to brzy přejde. Ale, co to bylo za zvuk? Jistě nemýlím se, nedaleko (vypadá to tak) od nás nevydržel jeden ze stromů a poroučel se k zemi. Vybíhám se šajnovkou, abych zkontroloval situaci a přemyslím, co dál. Nemám ostatní vzbudit a zavelet k hromadnému přesunu? Rozhoduji setrvat na místě a přečkat. Za chvíli se bouřka pomalu přesouvá dále od nás a já konečně spokojeně usínám.

Náhle mě probouzí nepříjemný zvuk Karel zvrací. Zjišťuji, že osazenstvo pod plachtou je z větší části vzhůru. „Tak jak Karle“, ptá se vyděšeného dlouhána Mimoň. „Dobrý“, odpovídá nepřesvědčivě. Z hlasitého hovoru se dovidám, že ani ostatním není nejlépe. Karel jde zvracet znovu. Usínáme, o stavu ve stanech nemám ponětí. Je mi špatně.

Probouzí mě hluk. „Karle, tos nemoh jít dál“, zlobí se Mimoň na chudáka Káju, kterého žaludeční potíže překvapily tak rychle, že nestačil vyběhnout ze spacáku a vrhnul hned vedle. Naštěstí leží na kraji. Většině je špatně, postupně se odchází zbavit toho, co je v žaludku tíží. Kája. Míra. Kája. Mimoň. Kája. Kája. Teď i Lasička se zařazuje do souboje o největší počet pokusů za noc. „Hele, já si to odskočím taky odhodit, protože je mi taky špatně, že jo, ale puďu až do odpadovky, abych to tu nazaneřádl“, slibuje Kuklič a vstává. Jenže po

několika krocích slyšíme za dnešní noc ten již tolikrát se opakující zvuk. „Tak jsem to stihnul jen za janovec“, hlásí, „ale zase zato jsem zvracel dvakrát“, chlubí se. Všichni se modlí, aby je bolebfich přešel, jem Chlupáč je tak trochu rozezlen, že on nemůže v takovém hluku spát, a že je noc, tak dejte s tím vašim věčným zvracením himbajs už pokoj! Lasička. Kluci ještě vtipně probírají svoje vrhačské výstupy, sází se, kdo půjde příště a po chvíli (?) usínají. Nepříjemná věc Karel nejenže neustále „chodí“ (ostatně tak jako Lasička a Eva, jak se později dozvídám), ale ještě si stačil vymáchat svoji chloubu dlouhé vlnité vlasy, teď již i vonící, v natrávené stravě vedle sebe (zanedlouho do toho i šlápne našťěstí má boty).

Konečně ráno. Mě je ale tak špatně, že menohu komunikovat s okolím, natož se zvednout. Přijíždí rodiče a s hrůzou pozorují výsledky nočního klání. Jejich děti nemají po třech týdne táboření uprostřed přírody tváře červeňoučké, ale zelené. Nemohu jim vysvětlit, co se stalo, a že je mi to líto. Jako mátohy chodí osazenstvo po táboře. Matěj byl asi ještě lepší než Karel místo vlasů dokonce celý. Při ranní komunikaci s Chlupáčem, který jako jeden z mála „přežil“, ho ještě pozdravil další dávkou. Ještě že je tu Jarín a Bedlák (ten také jedl a nic!), rodiče a ti zbývající zdraví postarají se o úklid tábořiště. Později zjišťuji, že zmiňovaný strom spadl mnohem dále od nás než jsem si myslel.

Dobře to dopadlo!!!

-Riki-

Pomyslné pořadí nočního víceboje by se dalo vyjádřit takto:

Všem zúčastněným gratulujeme k tomu, že dokázali dostat heslu, že není důležité vyhrát, ale dohrát.

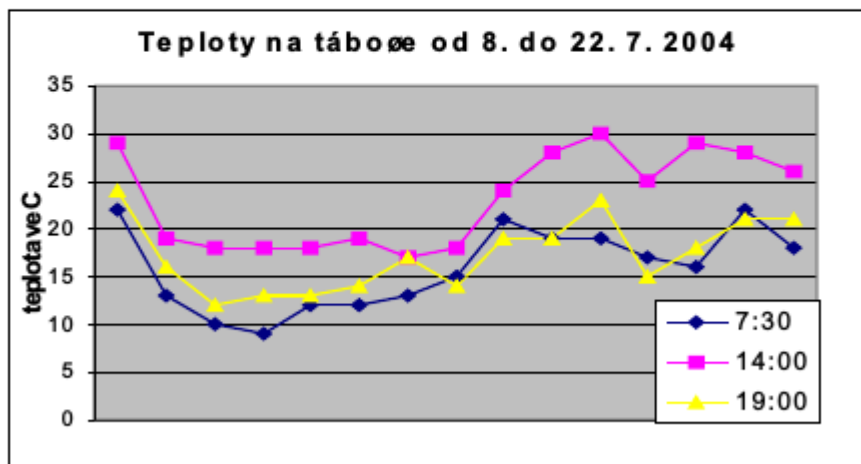
Táborový den z pohledu vedoucího

Ráno to začíná budíčkem v 7:20. Vstát, rychle ošatit a fofrem na rozcvičku. Nesmím přijít pozdě nebo nedejbože remcat, ať by se mi chtělo spát dál sebevíc. Hygiena, trochu úklid, do kroje a na prohlídku stanů. Nevděčná práce, prolézat stany, v krajním případě přehrabovat špinavé oblečení. Nezapomenout určit čet, zavzpomínat co říct na nástupu. Nástup, snídaně. Po snídani nutit do úklidu stolů, poshánět rozutečené a poslat je na program. Během programu vymýšlet program další, připravovat, zařídít svačinu včas, udržovat program v chodu. Po svačině nanovo. Neustále popohánět službu v přípravě oběda. Po obědě polední klid. Celý klid se diskutuje, řeší se problémy. Neustálá příprava programu. Po poledním klidu všechno nanovo. Udržovat tábor v chodu. Denně je třeba zajišťovat zásobování, inventář, hlídat mytí rukou u latrín, hlídat zdravotní stav mužstva, hlídat stav dřeva u kuchyně, připravovat jídelníček, dělat účetnictví, kontrolovat kdo se kdy koupal zkrátka úplně všechno, nic se neudělá samo. Blíží se čas večere a s ním starosti o službu. Když někde lítá, je třeba za ní uvařit. A tak je to se všim. Nestačí jen činnosti řídit, je třeba je i odpracovat. Něco prostě malí udělat nemůžou. Po večeri je další program. Trávíme ho jako všechny ostatní. Buď se aktivně nebo pasivně účastníme, nebo zase plánujeme a zajišťujeme. Večerkou končí den pro mužstvo. Pro vedení a starší skauty však začíná posezení u kamen, kde se řeší skutečně všechno možné, ne vždy plodně. Debata se někdy protáhne až do druhého dne, a to se potom člověk moc nevydělá. Ale coby, hlavně že tábor běží a že se účastníci (alespoň doufáme) dobře baví. Koneckonců, i řízení tábora je kolikrát velká legrace... :)

-Petr-

METEROLOGICKÁ STANICE

Jen pro zajímavost takhle vypadaly teploty během tábora. Nejlepší hodnota je 9° C 11.7. ráno. Ano, již si vzpomínám, to je ten den, kdy jsme se všichni na rozcvičce koupali v Kosáku. Teploty nemocných a tlak vůdce raději neuvádíme.

Plánované akce

Září	11. Odpoledne jako hroch 12. střediskové setkání 26. jednodenní výprava	Říjen	2. Šiwův závod 17. jednodenní výprava (vlčata) 27. 30. výprava
Listopad	13. jednodenní výprava 27. jednodenní výprava	Prosinec	11., 12. výprava 23. vánoční schůzka
Leden	9. jednodenní výprava lyže (skauti a skautky) 23., 24. dvoudenní výprava (hory lyže, sáňky)		

Ostatní akce

2.10. Ptačí vycházka

3.10. Den otevřených dveří v Záchrané stanici zvěře na Doubravce (bude tam např. i orel)

3.10. Knappův závod hlídek

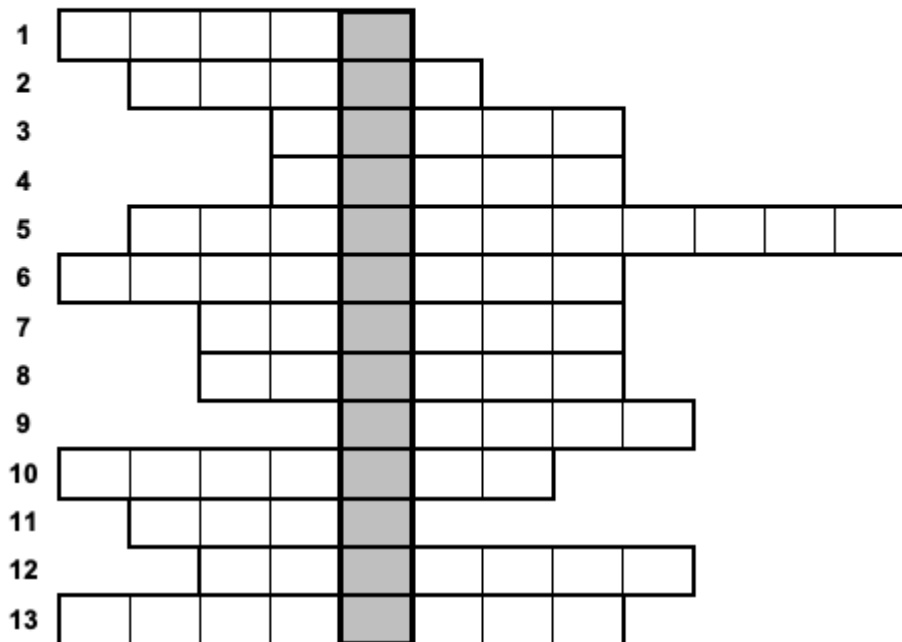
Pozor!

Současně s tímto
číslem vyrobil Míra v pořadí
čtvrté CD s oddílovými fotkami.
Koupit si ho můžete zároveň s tímto
časopisem za výrobní cenu
20 Kč. Na CD najdete fotky
z výpravy do Kadova,
úklidu okolí Senečáku,
předtáborové brigády a
samozřejmě nemohou chybět
fotky z letošního tábora. Na CD
najdete i jedno překvapení.
**Kdo koupí,
neprohloupí!**

Křížovka o hodnotné ceny

Správné znění tajenky odevzdávejte Kukličovi.

1. název oddílového časopisu	8. skautský pozdrav
2. výprava 23. - 25. dubna	9. zakladatel oddílu
3. jedna z Vyder	10. rybník, u kterého máme klubovnu
4. světová strana, kde vychází slunce	11. potok, u kterého máme tábor
5. název táborové hry	12. den, kdy se konají odd. schůzky
6. obec, u které máme tábor	13. oddílová družina
7. rádce oddílu	

Výhercem minulého vědomostního kvízu se stala Kačka. Všem výhercům gratulujeme!

Kontakt:

Riki: 777 293 529

Kuklič: 723 215 934

Marek: 776 737 801

e-mail: jizni.kriz@seznam.cz

web: www.sweb.cz/jizni.kriz

Bedlák: 603 511 997

Petr: 606 179 234

Míra: 723 215 000